

nåede at afgive betænkning inden den 29. august 1943. I rigsdagssamlingen 1948—49 blev forslaget atter fremsat, idet der dog på enkelte punkter var foretaget ændringer i overensstemmelse med de mellem det af folketinget i rigsdagssamlingen 1942—43 nedsatte udvalg angående lovforslaget og indenrigsministeren førte drøftelser. Endvidere var der indføjet bestemmelser, som tog sigte på at sikre tilfredsstillende hygiejniske forhold i opbevaringsanlæg for levnedsmidler, herunder frysehuse og frostbokscentraler. Endelig var der foretaget visse ændringer efter henstilling fra fiskeriministeren og justitsministeren.

Da man ikke nåede til ende med sagens behandling inden samlingens slutning, genfremsattes lovforslaget i 1949—50 i folketinget i uændret form. Det henvistes påny til et udvalg, der arbejdede videre med lovforslaget og nåede til enighed med indenrigsministeren om en række ændringsforslag angående enkeltheder i lovforslaget (dette væsentligste bestemmelser findes omtalt i årbog 1948—49, side 524). Efter at ændringsforslagene var vedtaget uden afstemning, vedtoges lovforslaget enstemmigt i begge ting.

Loven, der kun kommer til anvendelse på levnedsmidler, som udbydes til salg, har til hensigt at sikre, at levnedsmiddelfremstillingen sker under former, som tilfredsstiller rimelige krav til *sundhed og renlighed*, og at omsætningen sker således, at publikum altid kan få rimelig vejledning med hensyn til, hvad de varer, som udbydes til salg, indeholder.

I lovens kapitel I indeholdes især regler om, hvilke krav der må stilles til de *personer*, som beskæftiges med levnedsmidler, og til de *lokaler* m. v., hvor levnedsmidler findes.

I henhold til kapitel II kan der af indenrigsministeren efter forhandling med handelsministeren, eventuelt også landbrugsministeren og fiskeriministeren, gives nærmere regler om, hvilke krav der af sundheds-, ernærings- og kvalitetsmæssige grunde må stilles til de enkelte levnedsmidler, og udfærdigelsen af sådanne regler vil for at sikre,